

شنبه ۴ مرداد ۱۴۰۴ • ۱۶ صفحه • ۲۰ هزار تومان • سال چهارم • شماره ۸۴۲
www.hammihanonline.ir

رخداد
سیاست

اولین دیدار پس از ۱۵ سال

مسیح مهاجری، غلامرضا آقا زاده
و محمدرضا بهشتی با
میرحسین موسوی ملاقات کردند

نگاه
هم میهن

سیاست و ضد سیاست

درباره بیانیه مهندس موسوی
و حاشیه های آن

احمد زیدآبادی
نویسنده و مشاور هم میهن

غایت سیاست، حفظ جامعه و کشور است. هیچ غایتی بالاتر از این نیست. هیچ ارزشی بالاتر از آن وجود ندارد. سیاستی که جامعه و کشور را در معرض نابودی و تباهی قرار دهد، در واقع سیاست نیست، ضدسیاست است. ضدسیاست یا نتیجه ناآگاهی و بدفهمی است، یا از غلبه خودخواهی و منفعت طلبی شخصی بر وطن خواهی و منافع عمومی برمی خیزد و یا بدسگالی و غرض ورزی و همدستی با دشمنان یک جامعه و کشور ریشه آن است. در شرایط کنونی، کمتر کسی تردید دارد که ایران در خطر است. هر نوع سیاست ورزی در هر سطحی باید معطوف به حفظ کشور باشد و این جز از راه یک همدلی و همراهی و انسجام گسترده داخلی، ممکن و میسر نیست. همدلی و انسجام، نیاز به نرمش و روحیه آشتی جویانه دارد. بدون این دو همبستگی ملی حاصل نمی شود. هر طبقه و قشر اجتماعی، هر نهاد و سازمان غیردولتی، هر حزب و گروه و دسته سیاسی منفعت مشخصی را برای خود و یا کشور تعریف می کند و برای تأمین آن منفعت، رویکرد و برنامه و سیاست مشخصی را توسعه می دهد. طبیعی است که منافع طبقات و اقشار گوناگون جامعه لزوماً با هم تطبیق ندارد و تعارض منافع بین قشرهای جامعه و گروه های شغلی و نیروهای سیاسی بخشی از ذات و سرشت جوامع از ابد تا به ازل است! از این رو، اگر هر قشر و گروه و دسته ای فقط بر تأمین منافع خود با فشاری کند و فقط برنامه و رویکرد خود را تنها راه نجات کشور بداند، همبستگی اجتماعی نفتنها به امری غیرممکن تبدیل می شود بلکه جامعه به زمین جنگ ۷۲ ملت تبدیل می شود! به همین دلایل، در شرایط پفرنج کنونی، برای برون رفت از بحران بی سابقه فراروی ایران، همه نیروهای سیاسی و اجتماعی لازم است در مواضع خود سطحنی از سازش و نرمش نشان دهند و به خصوص صبوری و شکمپایی پیشه کنند. بدیخته در فرهنگ سیاسی تاریخ معاصر ایران که بر اصل جنگ و ستیز تا سر حد مرگ خود یا حذف طرف مقابل، بنا شده است، مقولاتی چون نرمش و سازش هر آنچه بوی صلح و آشتی دهد، از جنس وادادگی و ترس و حتی خیانت تعبیر و به خشن ترین صورت نفی می شود. این در حالی است که شکل گیری تمدن و بقای نوع انسان اساساً در سایه نرمش نیروهای مختلف در مواضع خود حاصل شده است. متأسفانه کارل مارکس و به خصوص نوع تفسیر روسی از آیین سیاسی او که تضاد و ستیز بی رحمانه را موتور محرکه تاریخ فرض کرده است، عملاً به صورت اسوه و الگوی نیروهای سیاسی جامعه مادرآمده است و همه گروه ها از چپ تا راست، از مذهبی تا ضدمذهبی، از سلطنت طلب تا سازمانی، هر کدام به نحوی متأثر از مارکسیسم روسی رفتار می کنند. ←

بر آهنگ سرد می کوبند
پیام مقام معظم رهبری به ملت ایران
در یادبود چهلمین روز شهادت جنگ اخیر

بازدید در میانه بحران
مسعود پزشکیان در جریان آخرین وضعیت
ذخیره آبی سد کرج قرار گرفت

قدرت نظاره گر
تحلیلی از آرمین منتظری
درباره استراتژی آمریکادر قبال سوریه پس از بشار اسد

در مسیر اصلاحات گام به گام

گفت وگو با فعالان سیاسی درباره دیدار اعضای جبهه اصلاحات با رئیس جمهور

گزارش
دیپلماسی
۲۰۳۰۶۰۷

مذاکرات جدی و صریح

درباره گفت وگوهای دیروز ایران
و اروپا در استانبول و بررسی
تغییر سیاست تروئیکا
با گفتارهایی از: الی گرانمایه
رکسانانیکنامی

سرمقاله

گفت وگوهای استانبول

روز گذشته و در پی تحولات اخیر، اولین دور گفت وگو میان مقامات ایرانی و سه کشور اروپایی در استانبول آغاز شد. روشن است که گفت وگو با اروپاییان به تنهایی هیچ مشکلی را حل نمی کند. تجربه پیشین هم نشان داده که آنان نقش ایجابی موثری ندارند؛ فقط در پی حضور در مذاکرات و خوشه چینی تخریبی هستند و اکنون آمده اند که بایبند کردن چماق اسنپک امتیازهای خود را بگیرند. برای حل این مشکل مدعی داشتن نمایندگی ضمنی از جانب ایالات متحده آمریکا هم هستند؛ هر چند بعید است که ترامپ چنین اختیاری به آنان دهد. ولی واقعیت این است که در شرایط کنونی مذاکره مستقیم با آمریکادر دی را در مان نمی کند و باید واسطه ای داشت که شاید اروپاییان در نقش واسطه موثرتر از سایر کشورها عمل کنند. در این میان، آقای عراقچی پیش از این مذاکرات نکاتی را متذکر شده است؛ از جمله اینکه، اختیار کافی برای انجام مذاکره و توافق با آمریکا از سوی رهبری را دارد. گرچه در حال حاضر احتمال گفت وگوی مستقیم میان تهران و واشنگتن ممکن نیست؛ اما شاید در آینده اتفاق بیفتد. مواضع ما کاملاً روشن است. دنیا باید بداند که هیچ تغییری در مواضع ما ایجاد نشده و ما همچنان محکم و استوار از حقوق مردم ایران در انرژی صلح آمیز هسته ای، به ویژه موضوع غنی سازی، دفاع و ایستادگی خواهیم کرد. واقعیت این است که آقای عراقچی در مقام وزیر امور خارجه و به نمایندگی از حکومت می تواند و می باید مذاکره و برای تأمین منافع ملی ایران توافق کند. ولی بدون ارزش گذاری درباره مفاد اظهارات ایشان چند پرسش را می توان طرح کرد؟ اینکه گفته می شود در موضع ما هیچ تغییری رخ نداده، واجد چه معنایی است؟ اگر قرار باشد هر مذاکره کننده ای موضعش تغییر نکند که مذاکره پیشاپیش منتفی است و چه چیزی برای گفت وگوباقی خواهد ماند؟ البته این گفتار می تواند مصرف داخلی داشته باشد؛ ولی برای مصرف داخلی هم باید احتیاط کرد که در ادامه اثر منفی نگذارد. به طور کلی، بیان اظهاراتی که فقط مصرف داخلی داشته باشد، در شان سیاست خارجی کارآمد نیست. این واقعیت روشن است که طرف مقابل فردو و نطنز و اصفهان را زده است. فارغ از میزان تخریبی که شده است، می توان گفت که پاسخ ایران هم متعادل نبوده است. بنابراین، تغییر نکردن موضع لزوماً نکته مثبتی محسوب نمی شود و کارایی ندارد؛ چون روند گذشته که منتهی به وضعیت کنونی شده را ادامه خواهد داد. طبیعی است که ما در این مقام نیستیم که بگوییم چه موضعی گرفته شود؟ آنچه می دانیم این است که حل این مسئله را نباید به راه حل نظامی گره زد. ←

زندگی در تعلیق

روایت هایی از شهروندان و روانپزشکان
درباره روزهای پس از جنگ

جامعه
و فرهنگ
۱۵۶۱۲

مرز خیال و واقعیت

گزارشی از نمایشگاه «به گزارش زنان»
و بررسی عکس های گوهر دشتی درباره جنگ

نمایشگاه «به گزارش زنان» که این روزها در خانه هنرمندان برپاست / عکس: سارا عبد الهی، برنا